

21.7 BESWAARSKRIF VAN AH KLOPPER, AP KRUGER, AH STAVAST EN RL VORSTER OOR BESLUIT VAN SINODE 2003 OOR DIE VROU IN DIE AMP (Artt 17, 25, 258)

- A. Ds AH Stavast stel die beswaarskrif.
- B. **Besluit:** Die beswaarskrif word verwys na Kommissie Beswaarskrifte 9.
- C. **Ordevoorstel:** Dr WC Opperman hou die ordevoorstel voor.
- D. **Besluit:** Ordevoorstel word aanvaar met aanbevelings.
- E. Met die aanvaarding van die ordevoorstel word die beswaarskrifte in verband met die vrou in die besondere dienste eers op 'n volgende Sinode beoordeel word, aangesien daar sake is wat dringende aandag moet geniet alvorens hierdie beswaarskrifte tot opbou van kerke gehanteer kan word (kyk Beswaarskrif 21.3 in Handeling 2012).

F. BESWAARSKRIF

1. Die Sinodebesluit waarteen beswaar gemaak word

Die beswaar is gerig teen die volgende besluit van **Nasionale Sinode 2003** (Acta 2003:591, E. Kommissierapport, 4 en p593. Besluit. Soos gewysig deur "Errata Handeling" soos voorsien deur die Administratiewe Buro):

"E. KOMMISSIERAPPORT

"Samevattende aanbevelings van die Kommissierapport.

"Die Sinode besluit in die lig van jarelange studie die volgende oor die plek van die vrou in die kerk:

"4. Die Sinode keur in die lig van die Skrif goed dat vroue wat die nodige gawes het as diakens in die GKSA verkies en bevestig kan word. Die Sinode oordeel verder dat bepaalde tekste soos Rom 16:2, 1 Tim 3:11 en 5:9-15 baie lank reeds in die Gereformeerde Kerke in ekumeniese verband 'n belangrike ondersteunende rol vir vroue in 'n besondere amp speel, alhoewel daar enersyds nie duidelike sekerheid bestaan nie, maar andersyds ook geen verbod op vroue in die amp van diaken geplaas word nie." (Acta 2003:591, 4).

"BESLUIT:

- 1. Goedgekeur.
- 2. Die Deputaterapporte (3) sowel as die Kommissierapport word na Deputate verwys vir verdere studie."

2. Beswaargronde

2.1 *Beswaargrond 1*

Gelowiges kan nie van harte glo dat **vroue** in die amp (diens) van diaken verkies en bevestig kan word nie.

2.1.1 Beredenering

2.1.1.1 Die ampte (dienste) van die Kerk is 'n saak van geloof

Die ware Kerk van Jesus Christus is nie iets wat deur mense uitgedink is nie, maar is 'n skepping van Jesus Christus Self deur sy Woord en Gees (Matt 16:18). Vir sover dit die mens betref, is die Kerk die liggaam van Christus (1 Kor 12:27) daarom 'n saak van geloof (NGB, art 27). Die ampte (dienste) van of in die kerk is instellings van God (Rom 1:1; Ef 4:11,12 en 1 Tim 3:1,10), en daarom beginselsake.

Alle beginselsake ten opsigte van die wese en die welwese van die Kerk moet geglo kan word op grond van die Woord van God.

Die ampte (dienste) van die Kerk is so 'n beginselsaak (NGB, art 31) wat deur die Kerk geglo word. "Alle besondere dienste is gelyk, want almal bedien Christus se gesag. Daar is wel 'n onderskeid in die gerigtheid van die onderskeie dienste. By die regeerouderling is die diens gerig op die bediening van Christus se koningskap, by

die diaken op die bediening van sy priesterskap, en by die leerouderling op die bediening van sy profeetskap” (vgl Acta 2009:598, 4.4, voorlaaste paragraaf).

2.1.1.2 Die Kerk kan egter sonder twyfel wel glo dat Jesus Christus **manlike** ampsdraers (dienaars) roep

God se Woord stel dit in geen onduidelike taal nie dat daar ouderlinge, diakens en predikante in 'n gemeente moet wees:

Jesus Christus, die Hoof van sy Kerk (Ef 1:22), het aanvanklik apostels en profete laat optree (Ef 2:19-22; Heb 1:1; 2 Pet 1:16-19). Hierdie apostels het ouderlinge, diakens en evangeliste of leraars aangestel (Hand 6:2-6; 14:23; 1 Tim 1:18; 1 Tim 3; 1 Tim 4:6-16). Telkens word van manne gepraat wat in hierdie besondere ampte, of dienste aangestel is.

Dit is dus onwaar dat geslagtelikheid nie in die besondere ampte (dienste) ter sprake is nie (vgl Acta 2009:533, 6.4.4, Verstaanswyse 2).

Daarom kan die Kerk met alle vrymoedigheid glo dat Jesus Christus manlike ouderlinge, diakens en predikante in sy diens roep en gebruik (Rom 1:1).

2.1.1.3 Geloof berus op sekerheid

2.1.1.3.1 Die Heidelbergse Kategismus, Son 7:21, stel dit duidelik dat geloof op sekerheid berus:

“Ons glo met die hart en bely met die mond dat 'n ware geloof is nie alleen 'n vasstaande kennis waardeur ek alles wat God in sy Woord aan ons geopenbaar het vir die waarheid aanvaar nie, maar ook 'n vaste vertrouwe wat die Heilige Gees deur die Evangelie in my hart werk”... (HK, 7:21).

2.1.1.3.2 Die Heilige Gees werk ware geloof in my hart slegs wanneer ek 'n vasstaande, versekerde kennis het van 'n saak uit God se Woord (Rom 10:17). Die Heilige Gees werk nie geloof in my hart deur middel van onsekerhede nie, want Hy is die Gees van waarheid (Joh 14:17).

2.1.1.3.3 Die HERE God kan nie verheerlik word deur geloofsdade wat op onsekerheid berus nie (Heb 11:6).

2.1.1.4 Die Sinodebesluit oor **vroulike** diakens berus op **onsekerheid**

2.1.1.4.1 Die Sinode 2003 oordeel self dat daar “nie duidelike sekerheid bestaan” (dws, in God se Woord) dat vrouens in die amp van diaken verkies kan word nie (vgl Acta 2003:591, E. Kommissierapport, 4 en ook p574, 3.6.2.1 tot 3.6.2.3).

2.1.1.4.2 In die lig van die sekerheid vanuit God se Woord waarop geloof gegrond is, hoe kan die Sinode nou verwag dat iets waarvan hyself nie seker is nie, van harte geglo moet word? Dit is gewoon onmoontlik – die Heilige Gees werk nie so nie. Hy werk en leer sy gelowiges vanuit die versekerde waarheid van die Woord. (Joh 14:26; 16:13; 17:17). Die seën van die HERE kan ook nie verwag word op 'n saak wat nie vanuit die Woord geglo kan word nie.

2.1.1.4.2.1 Die onsekerheid ten opsigte van vroulike diakens word verder beklemtoon deur die feit dat bogenoemde Rapport (2.1.1.2 hierbo) die begrip van twee of meer “verstaanswyses” gebruik (vgl Acta 2009:515, 517, 518, 519, 522, 532 en 533). Die Rapport sê o.a: “Die verskillende verstaanswyses is die gevolg van ons onvermoë om die Skrif duidelik te verstaan. Die Deputate hou gevolglik twee stelling aanbevelings aan die Sinode voor met aanbevelings” (Acta 2009:533, 7, Samevattende opmerking).

Dit is mos 'n duidelike erkenning dat daar onsekerheid bestaan of vroue wel in die diens van diaken mag word!

2.1.1.4.2.2 Dieselfde onsekerhede kom navore in die boek “Manlik en Vroulik in die Kerk. Geslagtelikheid en die besondere dienste” (Breed, DG, JvRensburg, Fika, Jordaan, GJC. 2008). Ná die eksegetiese en hermeneutiese van die betrokke Skrifgegewens word deurgaans verskillende “verstaansmoontlikhede” voorgestel (bv p130-131). Die boek sluit af met: “Hiervolgens is daar by die betrokke Skrifdele nie noodwendig meervoudige betekenismoontlikhede nie, maar wel meervoudige verstaansmoontlikhede” (Douw G Breed, Fika J van

Rensburg en Gert JC Jordaan 2008:204, par 17.3.2.2 Besluitneming, eerste kol). As 'n saak moontlik só of sus kan wees, is dit mos nie 'n sekerheid nie!

As ons dan onseker is oor wat God se Woord openbaar ten opsigte van vroue in die besondere diens, waarom hou ons nie by wat seker is nie – soos bv in Hand 6:3 en 1 Tim 3:2, waar duidelik van “manne” as diakens gepraat word?

- 2.1.1.4.3 Die onsekerheid van **vroulike** diakens word ook beklemtoon deur die besluit van Sinode 1988: “Daar kan ook nie sonder teëspraak voldoende bewys word dat vroulike lidmate (getroud of ongetroud) in die diens van diaken dien nie. **BESLUIT: Goedgekeur**” (Acta 1988:522, 3.7.3). (Hierdie besluit staan steeds!)
- 2.1.1.5 Die implikasie van die **onsekerheid** dat daar nie geglo kan word dat **vroue** in die amp (diens) van diaken verkies en bevestig kan word nie
- 2.1.1.5.1 In die Bevestigingsformulier vir diakens word gevra: “Is u in u hart daarvan oortuig dat u wettig deur die gemeente van God en daarom deur God Self tot hierdie heilige diens geroep is?” Iemand wat hierop bevestigend voor God wil antwoord, moet verseker kan glo dat hy (of sy) deur God geroep is op grond van sy Woord.
- 2.1.1.5.2 As twee Nasionale Sinodes van die GKSA (1988 en 2003) besluit het daar is onsekerheid in die Woord is of vroue in die amp (diens) van diakens bevestig mag word, hoe kan dan van 'n vrou verwag word om te sê sy is oortuig, dit wil sê, sy glo en vertrou dat sy deur God as diaken geroep is?
- 2.1.1.5.3 Die implikasie is dat daar 'n valse roeping na die vrou kom, want roeping kan tog nie losgemaak word van wat die Woord sê nie. Om 'n onsekere roeping te aanvaar kom neer op gewetebinding (NGB, 32).
- 2.1.1.5.4 Dit is ook 'n gewetebinding op diegene (die Kerkraad en die gemeente) wat die uitwendige roeping laat uitgaan.

2.2 *Beswaargrond 2*

Sinode 2003 se besluit oor vroulike diakens impliseer 'n verkeerde siening oor die gesag van die Skrif

2.2.1 Beredenering

- 2.2.1.1 Die Sinode “oordeel dat belangrike tekste soos Rom 16:2; 1 Tim 3:11 en 5:9-11 baie lank reeds in die Gereformeerde Kerke in ekumeniese verband 'n belangrike en ondersteunende rol vir vroue in 'n besondere amp speel...” (vgl Acta 2003:591, E. Kommissierapport, 4).
- 2.2.1.2 Die Sinode weerspreek homself met hierdie “oordeel” as besluit word dat: “Daar kan nie op grond van Rom 16:1-2 met absolute sekerheid gesê word of Fèbè in die besondere diens van diaken gedien het of nie” (Acta 2003:574, 3.6.2.1) en: “Dit is nie moontlik om met sekerheid te sê of “die vroue” hier na vroulike diakens, of na vroue van diakens, of na vroue wat diakonale diens saam met diakens verrig het, verwys nie” (Acta 2003:577, 3.8.4.3), maar dan tóg sê dat hierdie tekste (Rom 16:1-2; 1 Tim 3:11 en 5:9-11) 'n belangrike en ondersteunende rol speel.
- 2.2.1.3 Verder kan gevra word: Wát “ondersteun” hierdie tekste?
- 2.2.1.3.1 Die logiese antwoord behoort te wees: ‘daar is ander tekste wat die saak onbetwisbaar ondersteun’. Maar sulke tekste is daar nie!
- 2.2.1.3.2 Die implikasie is dan: Dit is “Die Kerk” (maw die “Gereformeerde Kerke in ekumeniese verband”) wat besluit het dat daar vroulike diakens kan wees, en dat bogenoemde tekste dié besluit sou ondersteun.
- 2.2.1.3.3 Maar dit is 'n verkeerde siening van die gesag van die Skrif. Hier gaan die inisiatief van “Die Kerk” uit, terwyl die Woord bloot net 'n ondersteunende rol speel. Eintlik behoort dit andersom te wees: op gesag van wat die Woord sê, besluit “Die Kerk”!

2.3 *Beswaargrond 3*

Die besluit dat vroulike diakens verkies kan word, is besig om die eenheid van die geloof in die GKSA te vernietig.

2.3.1 Beredenering

- 2.3.1.1 In HK, 21:54 bely die GKSA dat Jesus Christus vir Hom 'n gemeente uitverkies het in die eenheid van die ware geloof. Dit wil sê, die hele GKSA glo presies dieselfde oor die beginsels van die ware geloof vanuit God se Woord. Daar is nie sommiges wat só glo oor 'n saak en ander weer sus nie.
- 2.3.1.2 Hierdie eenheid (en eendersheid) in die ware geloof moet bewaar word.
- 2.3.1.3 Wanneer prof PJ de Bruyn in sy boek, "*Die Gesonde Leer*" (1998:13) vra: Waarom is Belydenisskrifte noodsaaklik, is die antwoord: "Om eenheid tussen die verskillende kerke en gelowiges te bewaar, sodat elkeen nie maar verkondig wat hy wil en daar verwarring ontstaan nie".
- 2.3.1.4 Ook die hele Kerkorde is daarop uit om die eenheid van die gelowiges te bevorder. Vergelyk KO, artt 1, 3-5, 9, 15-17, 22-25, 31, 35, 43, 44, 53-55, 61-62, 71-81, 82-85, 86. Terwille van die eenheid onder kerke sluit die KO af met art 86 wat dit stel dat daar "algemene stemme" (algemene instemming) moet wees wanneer die KO gewysig sou word. Dit dui daarop dat ons as gelowiges die eenheid van die geloof moet opsoek en bewaar. Die Here het juis die dienste/amp (KO, artt 1, 2) daargestel om toe te rus, op te bou tot eenheid, "sodat ons nie meer kinders sou wees wat soos golwe geslinger en heen en weer gedryf word deur elke wind van lering ... nie" (vgl Ef 4:11-16).
- 2.3.1.5 Sinode 2003 se besluit dat vroue in die amp van diaken bevestig kan word, se gevolge is egter dat die eenheid van die geloof in die GKSA ernstig geknou is. En selfs die kiem het dat hierdie eenheid vernietig kan word. Sommige lidmate meen vroue kan dien as diakens, ander glo dit nie. En dan soek hulle maar 'n ander heenkome in 'n ander gemeente waar daardie gemeente die gebruik het wat hulle pas. Talle kerkregtelike onsmaklikhede en verdeeldheid het ontstaan as gevolg hiervan. Van hierdie kerkregtelike onsmaklikhede en verdeeldheid kan die Gereformeerde Kerke in Klassis Ventersburg besonderlik getuig. Hierdie droewige toestand van verdeeldheid word so te sê in die hele GKSA opgemerk.
- 2.3.1.6 Die Sinode het besluit: vrouens "kan" as diakens in die GKSA verkies en bevestig word – dit wil sê dit kan gedoen word, of maar gelaat word. Hoe verwarrend is dit nie! Werk geloofseenheid só? Is dit die werkswyse van die HERE God met sy gelowiges? Nee, Hy laat hulle in sy diens nie op twee gedagtes hink nie (1 Kon 18:21, Ef 4:11-16).
- 2.3.1.7 Die genoemde besluit bedreig die eenheid in geloof deurdat die indruk geskep word dat die ampte in die Kerk 'n middelmatige saak is waarvoor ooreengekom kan word om van mekaar te verskil, of wat maar goedsikks gelaat kan word na gelang van omstandighede. Intussen is die ampte 'n beginselsaak (NGB, 31).
- 2.3.1.8 Die genoemde besluit is daarom ook in stryd met NGB, 32 waar onder andere bely word: "Ons aanvaar derhalwe slegs wat kan dien om eendrag en eenheid te bewaar en te bevorder en om alles in gehoorsaamheid aan God te onderhou."

2.4 *Beswaargrond 4*

Die Sinode 2003 mislei onbewustelik die kerkvolk in sy uitspraak tov die vrou as diaken wanneer die "Gereformeerde Kerke in ekumeniese verband" as 'n motivering gebruik word waarom dit dan geregverdig is dat vroue wel diakens mag wees.

2.4.1 Beredenering

- 2.4.1.1 Die Sinode sê die volgende op p591, 4, tweede sin: "Die Sinode oordeel verder dat bepaalde tekste soos Rom 16:2, 1 Tim 3:11 en 5:9-15 baie lank reeds in die Gereformeerde Kerke in ekumeniese verband 'n belangrike ondersteunende rol vir vroue in 'n besondere amp speel, alhoewel daar enersyds nie duidelike

sekerheid bestaan nie, maar andersyds ook geen verbod op vroue in die amp van diaken geplaas word nie.” (Ondergetekendes se beklemtoning.)

2.4.1.2 Die implikasie van hierdie stelling is

2.4.1.2.1 dat al die Gereformeerde Kerke in ekumeniese verband eintlik al lankal duidelikheid het dat bepaalde tekste soos Rom 16:2, 1 Tim 3:11 en 5:9–15 vroue in besondere ampte ondersteun. Dit is eintlik net ‘n kwessie van formaliteit dat GKSA ook dit so formeel moet besluit. Waarom nog langer wag?! Die hele Gereformeerde wêreld doen dit – waarom nie ook ons nie!? Eintlik is daar geen onduidelikheid oor wat daardie bepaalde tekste oor die vrou as diaken sê nie. Dit is so duidelik dat die hele Gereformeerde ekumeniese wêreld dit eens is dat hierdie tekste ondersteunend is vir vroue in besondere ampte (dienste).

2.4.1.2.2 dat alle Gereformeerde Kerke wêreldwyd dit ondersteun;

2.4.1.2.3 dat alle Gereformeerde Kerke dit al lank reeds ondersteun – net GKSA nog nie. Ons is dus ver agter. Ons moet by die ander kerke aansluit!

2.4.1.2.4 dat nie-Bybelse gronde meer krag het as Bybelse argument, want daar is “enersyds nie duidelike sekerheid” nie, maar omdat al die Gereformeerde Kerke in ekumeniese verband dit eintlik al lankal ondersteun en wel goedkeur, keur Sinode 2003 dit ook nou maar goed.

2.4.1.3 Die ondergetekendes is egter van mening dat dit nie waar is dat al die Gereformeerde Kerke in ekumeniese verband eintlik al lankal duidelikheid het dat bepaalde tekste soos Rom 16:2, 1 Tim 3:11 en 5:9–15 vroue in besondere ampte ondersteun nie!

Byvoorbeeld:

2.4.1.3.1 Sinode Middelburg (Nederland) van 1581 (soos beskryf deur GKSA Sinode 1988, Acta:517, 3.5.3) en ook Sinode van Dordrecht (Nederland) van 1618-1619 (soos beskryf deur GKSA Sinode 1988, Acta:517, 3.5.3) het nie die gedagte van vroue as diakens ondersteun nie.

2.4.1.3.2 So ook het Sinode GKSA van 1988 (Acta:507–523) en Sinode 2003 (Acta:545-556; en 559-590 – die hele 3) die teendeel besluit!

2.4.1.3.2.1 Vergelyk bv Sinode 1988, Acta 507-523.

2.4.1.3.2.2 Vergelyk bv Sinode 2003, Acta:545-556: bv 5.1.1.7 en 5.2.1.4.

2.4.1.3.2.3 Sinode 2003, Acta:559-590 – die hele 3, vgl byvoorbeeld 3.2.3.5.2, 3.2.3.5.3, 3.2.3.5.3, 3.2.3.6.4, 3.2.3.6.5, 3.2.3.9, 3.2.3.10 en 3.3.1.6.

2.4.1.3.2.4 Sinode 2003, Acta:559-590: bv p574, 3.6.2 (spesifiek van Rom 16:1-2) en p577, 3.8.4 (spesifiek van 1 Tim 3:11) en p579, 3.9.2 (spesifiek van Rom 1 Tim 5:9-15) en ook p580-590, 3.10.2, 3.11.4, 3.12.2, 3.13.5 en p590, 3.14.2 bevestig telkens dat Sinode 2003 nie die gedagte van vroue as diakens ondersteun nie.

2.4.1.3.2.5 Vergelyk bv Acta 2003:561, 3.2.1.1.1; p568, 3.2.3.10.6; p569, 3.3.2; p574, 3.6.2; p576, 3.8.3.3; p577, 3.8.4; p578, 3.9.1.4 en 3.9.1.5; p579, 3.9.2; p585, 3.11.4; p587, 3.13.2.4; p589, 3.13.4.2 en 3.13.5 en p590, 3.14.2.

2.4.1.3.3 Sinode Middellande het in 2004 besluit (soos aangehaal deur *Die Kerkblad*, April 2005:23) dat:

2.4.1.3.3.1 “‘n brief aan Sinode GKSA gerig moes word waarin Middellande se wantroue uitgespreek word, omdat hulle nie vir advies gevra is hieroor nie. En dat Sinode GKSA in die toekoms almal moet ken in sake wat die kerk as geheel raak...”.

2.4.1.3.3.2 “Die Sinode het besluit dat kerke wat reeds vroue as diakens bevestig het hierdie gebruik sal stop totdat advies van die deputate tydens die volgende sitting van die Sinode gedien het”.

2.4.1.3.4 Ekumeniese kerke

2.4.1.3.4.1 As die stelling van Acta 2003:591, 4 net dui op al die ander kerke met wie GKSA in korrespondensie staan of in gesprek is, is dit ook nie waar dat “al die Gereformeerde Kerke in ekumeniese verband eintlik al lankal duidelikheid het

dat bepaalde tekste soos Rom 16:2, 1 Tim 3:11 en 5:9–15 vroue in besondere ampte ondersteun nie”!

- 2.4.1.3.4.2 Die boek van Douw G Breed, Fika J van Rensburg en Gert JC Jordaan (2008: Manlik en Vroulik in die kerk. Geslagtelikheid en die besondere dienste) meld op bladsye 33-35 dat die GKSA met die volgende 13 kerklike gemeenskappe bande van kerklike eenheid het, naamlik:
Christelike Gereformeerde Kerken in Nederland; Nederlands Gereformeerde Kerken; Gereformeerde Kerken Nederland (Vrijgemaakte); Gereformeerde Kerk Botswana; Eglise Reformee Confessante au Congo; Christian Reformed Church in North America; Orthodox Presbyterian Church; Free Church of Scotland; Free Church of Scotland (Continuing); Christian Reformed Churches of Australia; Reformed Churches of New Zealand; The Reformed Church in Japan; The Presbyterian Church in Korea.
- 2.4.1.3.4.3 Slegs die volgende van hierdie 13 kerkgemeenskappe het besluite geneem dat vroue in al die besondere dienste toegelaat kan word, naamlik: Die Christian Reformed Church in North America en die Nederlands Gereformeerde Kerken (Breed, *et al.* 2008:34).
- 2.4.1.3.4.4 Die Christian Reformed Churches of Australia het besluit dat die vrou tot die diakenamp toegelaat kan word (Breed, *et al.* 2008:34).
- 2.4.1.3.4.5 Die Presbyterian Church in Korea “gebruik vroue as diakonesse op die wyse waarop Calvyn dit gereël het” (Breed, *et al.* 2008:34). Met ander woorde dat vroue saam met die diakens mag werk om armes en siekes te versorg en te help (Breed, *et al.* 2008:32 en 34).
- 2.4.1.3.4.6 Dus: Daar is slegs 3 van die 13 kerkgemeenskappe met wie die GKSA ‘n kerklike eenheid het wat aanvaar dat vroue wel as diakens kan diens doen en 1 wat van diakonesse gebruik maak. Breed (*et al.* 2008:34 en 35) meld ook dat teen die tyd van die Dordtse Sinode 1618/1619 die gebruik om van diakonesse gebruik te maak verval het.
- 2.4.1.3.4.7 Die volgende voorbeelde van Gereformeerde Kerke in ekumeniese verband, gebruik nie Rom 16:1,2; 1 Tim 3:11 en 5:9-15 as ondersteunende tekste ten gunste van vroue in ‘n besondere amp nie:
- 2.4.1.3.4.7.1 Reformed Churches of New Zealand: Rev John Rogers was hierdie kerke se afgevaardigde by GKSA se Sinode 2003.
- 2.4.1.3.4.7.1.1 Hy het soos volg op die besluit insake die vrou in die amp as diaken tydens die Sinode geantwoord (aangehaal uit ‘n brief, p1, 2 van Rev John Rogers aan ds AH Stavast, dd 17 Junie 2005):
“I quote from my report to our Ecumenical Relations Committee;
“... *Let me express my concerns at this point only very briefly. Perhaps the Church has been wrong for many 100s of years regarding the office of deacon as having the same status as an office holding a ruling authority in the church altho exercising a different ministry than that of the elder and deacon. And we would have no problem discussing that & if in fact we have been wrong, then opening up the office as a non-authority bearing office.*
“*But up until now that is what we have all believed. You have today opened the office of deacon to women without first discussing two aspects of the question that concern me and I think would concern the RCNZ:*
(i) *You have not thought about your theology of ordination. If ordination confers an authority derived from the apostles, the question of the relative authority of the offices needs to be settled first.*
(ii) *In your present CO you allow for deacons to be co-opted onto the session when a session has only three members or fewer. That infers that you see the office of deacon as an authority-bearing*

office. There must be a biblical rationale behind that. But you have made your decision today without first studying whether that rationale was a correct understanding of Scripture or not.

"In short bro chairman you have put the cart before the horse and that will concern us. I may also say that these are also the sentiments of bro Sikkema of the URCNA."

- 2.4.1.3.4.7.1.2 Ten opsigte van 'n vraag oor wat die amptelike standpunt van die Reformed Churches of New Zealand (RCNZ) oor vroue in die amp van diaken is, antwoord hy (p3, 5.2):
"As a matter of fact, we have never, as a Synod, studied the whole question, so you could say, on paper, we don't have an official position. Yet, is most definitely our practice and position since the beginning of our Churches; it was one of the stated reasons we broke relations with the CRCNA and we discussed the whole question of our relationship with the CRCNA for fifteen years and sympathy for their position did not gain traction within our Churches right through that time; it is one of the points of controversy between us and the CRCA (Australia) at the present time."
- 2.4.1.3.4.7.2 United Reformed Churches of North America: Ook hulle was nie te vinde vir die besluit wat GKSA tydens Sinode 2003 geneem het nie (so bevestig Rev John Rogers in die brief van 17 Junie 2005):
"In short bro chairman you have put the cart before the horse and that will concern us. I may also say that these are also the sentiments of bro Sikkema of the URCNA." (p2, punt 2).
En:
"I showed Ray Sikkema (United Ref Chs NA) before I spoke and he agreed with me. He was very upset." (p3, 5.3).
- 2.4.1.3.4.7.3 The Presbyterian Church in Korea: Volgens Acta 2000 (416, 417, 2.2.4; 3.1.1.2.2) word twee soorte diakensdienste gehandhaaf. Die een diens is vir 'n beperkte tyd en vir bepaalde take wat nie met die bestuur van die diakens te make het nie, maar met die versorging in die gemeente. Hierdie soort diakens funksioneer sonder om as diakens bevestig te word.
- 2.4.1.3.4.7.4 Reformed Church of Australia: Volgens Acta 2000 (416, 417, 2.2.4; 3.1.1.2.1) word vroue lidmate in diakonale dienste geïmplementeer, maar sonder om hulle in die diens van diaken te bevestig. Hulle is deel van die diakonale span, maar funksioneer afsonderlik van die Kerkraad.
- 2.4.1.3.4.7.5 Die mening van prof GJC Jordaan in 'n artikel in *Die Kerkblad* (29 Januarie 2003:5, 6) bevestig verder dat daar nog meer kerke in ekumeniese verband is wat nie die betrokke teksverse ondersteunend gebruik nie: "Maar terselfdertyd is dit 'n koers wat die GKSA verder [weg] laat beweeg van 'n beduidende deel van die Gereformeerde wêreld, soos die *Reformed Church of New Zealand*, die *United Reformed Church of North America*, die *Christelik Gereformeerde Kerke* en *Christelik Gereformeerde Kerke (Vrijgemaakt)* in Nederland."
- 2.4.1.4 Uit bogenoemde is dit duidelik dat daar nie eenstemmigheid is onder die Gereformeerde Kerke in ekumeniese verband oor die sogenaamde ondersteunende rol wat die betrokke kerke in die argumentasie speel nie. Die stelling van Sinode 2003 kan dus lidmate verwar en mislei.
- 2.4.1.5 Kan vroue én die Kerkraad én die gemeente met oortuiging glo en met approbasie (goedkeuring) die verkose of aangewese vroue in die amp (diens) laat bevestig as dit uit bostaande getuienisse duidelik blyk dat al die Gereformeerde Kerke in ekumeniese verband NIE hierdie Bybeltekste as ondersteuning van vroue in die diens van diaken gebruik nie? Dit gee die vroulike lidmaat wat as diaken verkies kan word geen geloofssekerheid dat sy wel in die amp bevestig mag word nie.

3. In die geheel gesien

Hoe kan lidmate 'n vroulike diaken as gesant van die HERE in hulle huise ontvang as daar nie die sekerheid is dat sy wel volgens die HERE se Woord wettig tot die amp (diens) verkies en bevestig is nie, of as daar nie sekerheid is dat God se Woord vroue as diakens toelaat nie?

4. Versoek

Sinode 2012 word dus versoek om die besluit van die Nasionale Sinode 2003 (Acta 2003:591. E. Kommissierapport, 4 en p593. Besluit. Soos gewysig deur "Errata Handeling" soos voorsien deur die Administratiewe Buro), naamlik dat vrouens in die amp van diaken kan dien, onvoorwaardelik te herroep en te erken dat God se Woord nie só leer nie.